

MISLI OB O-ANTIFONAH PRED BOŽIČNIM PRAZNIKOM

17. 12. 2018: 1. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

Vsak dan te priprave ima svojo O-ANTIFONO (pred-spev). Tako se imenujejo, ker se vse pričenjajo s črko O. Naj nas vsak dan nagovori in spodbudi.

"O Modrost, ki si izšla iz ust Najvišjega, ki segaš od kraja do kraja ter krepko in blago vse urejaš, pridi in uči nas pota razumnosti."

V ozadju je misel na stvarjenje z Modrostjo, ki ni nič drugega kot Stvarnik, ki je pustil svoje sledi v vsem, kar je ustvaril; najbolj pa v človeku, ki ga je ustvaril za odnos s seboj. Prvi dan priprave nas vabi, da utrdimo vero, da Bog "krepko in blago" vodi zgodovino; kljub izvornemu "potresu" mu ni potek zgodovine ušel iz rok, ker mu je še kako mar za nas. Morda sta se Marija in Jožef prav na današnji dan napotila na pot proti Betlehemu, ker je cesar Avgust tako hotel. V resnici pa je tako odločila Božja Modrost in uporabila tudi cesarja Avgusta, da se je Bog učlovečil v Betlehemu, kot je napovedal prerok Mihej. Učiti se v zgodovini, osebni in skupni, prepoznavati skrito uresničevanje Božjega odrešitvenega delovanja, tudi ko to nič kaj ne izgleda, so "pota razumnosti". Danes iskreno prosimo, da bi hoteli in zmogli hoditi po njih.

A kljub temu, verjemite, teh približno 120 km poti ni bilo za Marijo na koncu nosečnosti, prav nič romantičnih; Jožef pa kot neizkušen mlad mož tudi verjetno ni ostal miren - morda je bil še v večjih skrbih kot Marija, kot nakazuje ljudska modrost v pesmi.

Torej: nič kaj "veseli december" zanju. Naj tudi našo pozornost ne posrkajo zunanje "luči", ampak stopimo v duhu na pot z Marijo in Jožefom ter še nerojenim Jezusom (saj mi, poleg Marije in Jožefa, že vemo, da je poleg; tisti, ki so takrat hodili v karavani z njima, tega niso vedeli). Trudimo se, da bi tudi mi danes zavestno nosili v sebi Božjo navzočnost in z njo srečevali vse ljudi. To jim bo v blagoslov, tudi če za to ne bodo vedeli.

18. 12. 2018: 2. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

"O Gospod in Voditelj Izraelove hiše, ki si se Mojzesu prikazal v gorečem grmu in mu na Sinaju dal zapovedi: Pridi in nas z močno roko reši!"

Druga o-antifona posveti v zgodovino odrešenja izvoljenega ljudstva. "Gospod in Voditelj", ki je takrat bil v gorečem grmu, je zdaj tu v Mariji. Zato je goreči grm, pred katerim je Mojzes obstal bos, podoba Marije in njenega vednega devištva, čeprav je postala mati. Zdaj ta novozavezni "Goreči grm" potuje v soncu in dežju, morda tudi v puščavskem vetru s peskom in iz njega zaenkrat še nemo govori Gospod in Voditelj nas - novega izvoljenega ljudstva. Karavana z Marijo in Jožefom, ki je zapustila mesto Liliya (Nazaret), je po poti na jug pustila za seboj goro Tabor. Marija in Jožef nista mogla slutiti, da bo ta gora postala kraj čudovitega dogodka Jezusovega spremenjenja. A velik del tega skrivnostnega razodevanja Boga sta že nosila v sebi, sama vsa spremenjena. Povabim vas, da se pridružimo v duhu tej karavani, se približamo Mariji in Jožefu in ju kaj povprašamo. Ti dogli dnevi potovanja, zadnji dnevi adventa in Marijine nosečnosti, so kot nalašč za sproščene pogovore. Marija nam ima velikokaj povedati. Jožef pa bo verjetno že pregovorno bolj molčeč.

Pri krstu je Sveti Duh tudi nas "vžgal" - torej smo tudi mi na svoj način "Goreči grmi".
Kakšen glas slišijo ljudje iz tega Grma? Naj danes slišijo kaj božjega!

19. 12. 2018: 3. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

"O Korenina Jesejeva, ki si v znamenje ljudstvom in bodo pred teboj kralji umolknili in te narodi molili. Pridi in nas reši, nikar več ne odlašaj!"

Tretja o-antifona je povzetek trajnega klica človeštva in vsakega človeka po rešitvi: "Pridi in nas reši, nikar več ne odlašaj!" Spomin na "Korenino Jesejevo" nam prikličje v zavest, da je Bog izbral Jesejevo potomstvo preko Davida nato Salomona in drugih, da je vzpostavil rodbinsko okolje za učlovečenje svojega Sina. Zato sta Marija in Jožef na poti v Betlehem, ker je Betlehem Davidovo mesto in Jezus se je rodil v tej rodbini, pripravljani skozi vso staro zavezo. Pot do Betlehema pa vodi tudi skozi puščavo.

Napolnimo ta dan z molkom (kot kralji) in molitvijo srca (kot narodi) ter razžarimo hrepenenje po dokončni rešitvi! Tokrat brez besed opazujmo Marijo, ki na oslu ali peš, hiti naproti "dopolnitvi njenih dni", hiti naproti porodu, da poda svetu Božjega in svojega Sina. Že vpijanje njene drže, podobe, opazovanje njenih gibov ... je blagodejno; saj je v njej vse Božje in njeno, Božje in človeško, prav vse. Kako osvežilno je zreti to lepoto odnosa z Bogom zlasti, ko se znajdemo v življenjski puščavi.

20. 12. 2018: 4. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

»O Ključ Davidov in žezlo Izraelove hiše, ki odpreš in nihče ne zapre, zapreš in nihče ne odpre: pridi in reši iz ječe jetnika, ki sedi v temi in smrtni senci.«

Četrti dan hoje z Marijo in Jožefom ter še nerojenim Jezusom v Mariji usmerja o-antifona naš duhovni pogled v Tistega, ima edini dokončno moč »zapiranja« in »odpiranja« vrat našega odrešenja. Hudobni duh je uspel človeka s prevaro, a tudi z njegovim sodelovanjem, in s tem tudi človeštvo zapreti za vrata ječe zla v temi in smrtni senci s prepričanjem, da jih človek ne more več odpreti. A v svoji pokvarjenosti spoznanja ni mogel predvideti, da se bo Bog v svoji ljubezni do človeka učlovečil, postal človek samo zato, da bo ta »vrata« z naše strani odprl vsakemu, ki se bo nanj z živo vero in zaupanjem obrnil. Samo Jezus, ki ga v teh dneh še želimo zreti v Marijinem telesu, lahko ta vrata odpre in odpre tudi vrata nebes, ki jih hudobni duh ne more več zapreti. Kolikšno veselje lahko prevzema naša srca ob tem spoznanju!

Prepustimo se mu! Marijino sodelovanje je pri tem enkratno in po Božji previdnosti potrebno. Zadnja Nerodovitna v zgodovini Izraela, ki si je nerodovitnost izbrala prostovoljno, je postala najbolj rodovitna, saj nosi Božjega in svojega Sina, ter se pripravlja, da bo Mati vseh prerojenih v krstu, Mati Cerkev. Danes naj pogovor z Marijo in Jožefom steče prav o tem veselju odpiranja in zapiranja vrat pekla in nebes, ki postaja zgodovinska resničnost z večnimi posledicami. Spregovorimo z njima tudi o »ječi«, v kateri smo morda še ujeti in se iz nje ne moremo in ne moremo rešiti, ker morda preveč računamo na lastne moči. A končno ne pozabimo tega oznanjenega veselja deliti z drugimi, ker bo sicer izginilo! Naj vsak izmed nas danes razveseli vsaj enega človeka.

21. 12. 2018: 5. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

»O Vzhajajoči Svit večne luči in Sonce pravice, pridi in razsvetli vse, ki sedijo v temi!"

Danes se še bolj zazrimo v Marijo. Noseče žene so še lepše kot sicer, saj odsevajo nekaj božjega; vsak otrok je Božja stvaritev. V Mariji je to še močneje vidno, saj je njen sin "Vzhajajoči Svit večne luči" in "Sonce pravice", ki vzhaja. Ko zremo Marijo na koncu nosečnosti, zremo jutranjo zarjo tega Sonca, tik predno se bo pokazalo na obzorju zgodovine. Pravzaprav ob tem pogledu ne bi smel izgubljati besed ... Le zreti bi moral ... Če nismo danes, pričakajmo morda jutri ali v naslednjih dneh sončni vzhod, čas tik predno se na obzorju pojavi sonce, da še bolj doživimo duhovni vzhod "Sonca pravice". Njegova svetloba je namenjena vsem, ki jih obdaja tema v najrazličnejših variantah, da jo razblini. Da razblini naš greh z našo krivdo vred. Pravzaprav se je to že zgodilo, zato lahko v teh dneh že s hvaležnostjo v srcu to slavimo in se Vzhajajočemu zahvaljujemo.

Si morda v "temi", morda nejevoljen, nezadovoljen z dogodki življenja, žalosten, ker ne gre povsem po tvojih pričakovanjih, razočaran nad dogajanjem ... Te dajejo skušnjave ... Prav zate vzhaja "Svit večne luči"! Lahko pa prihaja za druge tudi po tebi! Pozabi na svojo "temo" in stopi k bratu ali sestri v "temi", morda želi Vzhajajoči danes uporabiti tebe!!! Ne zamudi priložnosti!!!

22. 12. 2018: 6. dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

»O Kralj narodov, vsem zaželeni, vogelni kamen, ki povezuješ Božje in človeško: pridi in reši človeka, ki si ga iz prsti naredil."

V Mariji je dozorel za prihod na svet "Vogelni kamen", ki povezuje Božje in človeško v nedeljivo enoto. To je neizmerno upanje in zagotovilo za našo rešitev. Zaenkrat še zremo to "povezavo" v Mariji. Ona je omogočila povezavo človeka, narejenega iz prsti, z Bogom, ki ni narejen iz prsti. Neverjetnost! Česa takega si ni mogla zamisliti nobena domišljija, od kar biva človeštvo. Povsem edinstvena novost! In Marija nosi v sebi ta "Zaklad", ki prihaja na svet, da odgovori na klic tega "prahu": "Pridi in reši človeka!"

Marija nam ponuja "varianto", kako povezati Božje in človeško. Tako kot spočne Sina, ki je Božji in njen hkrati, tako tudi misli, govori besede in dela vsakdanja dejanja tako, da so hkrati Božja in njena, saj je njeno ime "Polna milosti".

To je tudi naša pot: povezovati Božje in človeško vsak trenutek. Potrudimo se danes na to misliti ves dan, ko bomo z Marijo in Jožefom stopali že sedmi dan proti Betlehemu.

23. 12. 2018. 7. dan

»O ... Emanuel, Bog z nami, naš kralj in zakonodajalec, pričakovanje narodov in njih rešitelj: pridi in nas reši, Gospod, naš Bog.«

Predzadnji dan priprave še posebej začutimo »Boga z nami«, saj je praznik pred nami. O-antifona nas vabi, da ga prepoznamo ga kot našega »Kralja« in »Zakonodajalca«. Božja beseda 4. adventne nedelje pa nam pomaga dojeti, za kakšnega Zakonodajalca gre. Ni politik

ali državni voditelj, ki postavlja človeške zakone. Jezus je Zakonodajalec, ki edini Zakon, Očetovo voljo, najprej sam izpolni.

"Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil. Tedaj sem rekel: Glej, prihajam ... da izpolnim, o Bog, tvojo voljo."

To je Jezus povedal o svojem prihodu na svet. Oče mu je v Mariji podaril telo, da bi ga mogel darovati. Zato mu ni bilo treba darovati živali ali drugih darov. Tudi nam jih ni treba. Vsak ima telo, da ga podarja v ljubezni. Bog želi naše polno življenje in to pomeni darovanje samega sebe v odnosih ljubezni. Take nas je ustvaril in takšni smo mu v veselje. Kot Marija, ki je takoj po spočetju že pozabila nase in odhitela na pomoč teti Elizabeti. Tudi to je spadalo v njeno ponudbo: "Zgodi se mi po tvoji besedi." Ko je telo ponudila Jezusu za prvi zemeljski dom, je hkrati ponudila svojo pomoč Elizabeti in jo ponuja vso zgodovino vsakemu izmed nas. Sama pa je živela svojo majhnost povsem sproščeno in kot samoumevno. Kaj zmore vera!? In to vero je Elizabeta blagrovala.

S takšnim izpolnjevanjem Očetove volje bomo z izpolnjenim življenjem in srcem polnim veselja praznovali Jezusov rojstni dan.

24. 12. 2018: zadnji dan

Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!!!

»Ko bo jutri sonce vzšlo, bomo videli najvišjega Kralja, ki prihaja od Očeta kot ženin iz svojega bivališča."

Duhovnost Cerkve prepoznava v novorojenem Bogu-človeku svojega Ženina, ki prihaja iz Nebes, ki so njegovo bivališče. Kot Ženin "zapušča" Očeta, da se pridruži Nevesti. Ta zadnja antifona nas vključi v Božjo "ženitovanjsko" ljubezen do nas!!! Božič je Praznik! Je začetek poročne Gostije! Gostije, ki pomeni dvig "Neveste" iz teme in smrtne sence v Luč in Življenje. O, skrivnost božične noči, prevzemi nas, prepoji nas s svojo skrivnostno močjo, da bomo živeli!

Z današnjim svitom pa skupaj z Marijo in Jožefom že zagledamo Betlehem. Po nad sto kilometrski poti je Marija utrujena, a kljub temu polna življenja. Ko se bomo danes z njima podajali po prašnih poteh med tistimi nekaj hišami tega majhnega kraja v iskanju prenočišča in doživljali zavrnitev za zavrnitvijo, se lahko zvrstijo pred nami vse zavrnitve ljudi, ki smo jih morda mi zavrnili ali spregledali, saj so vključene v to zavračanje svete družine. Koliko zidov smo ljudje postavili med seboj, med narodi, med državami, pred begunci in migranti ... A Marija se ne da zmešati. Bog bo že poskrbel, da bo tako, kot mora biti, kot je za nas najboljši, saj je vendar tudi Njegov Sin. Zato se Marija vedno bolj zaskrbljenemu Jožefu kar malo nagajivo smeji.

Sicer pa ure tečejo: pripravimo jaslice, kajti počasi se bližajo votlini - da naši "votlini", moji in tvoji; prav v njej sta se Jožef in Marija odločila prenočiti ... Bog želi poskrbeti tudi za nas!